

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτο» και της «Οικονομίας» τιμάται παντού δραχμές 4. Η αδιαίρετος υπερτίμησή των παρὸ των ὑποπρακτορείων απαγορεύεται. Παρακαλούμεν ὁδὸν τοὺς ἀγαπητοὺς μας ἀναγνώστες, ὁσάκις ὑποπέσει εἰς τὴν ἀνίτησιν των τοιοῦτον τι, νὰ

Ντίνων Γκολέτσαν, Τσαρί-τσανιν. Μὰς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας :

« Ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο»,

» Πρὸ καιροῦ σοῦ ἔστειλα ταχυτικά ἔργασιά μου, ἄλλοτε ἐγκρίνοντο, ἄλλοτε ὄχι. Τώρα δὲ σοῦ καθιστῶ γνωστὸν ὅτι ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἔξης δὲν θὰ παύσω νὰ σοῦ στέλνω ἔργασιά μου, ἀλλὰ σὲ παρακαλῶ μὴν τὰ κατηγάγῃς βιασθεῖς. Ἐχετε ἴσ' ὅταν πῶς εἶμαι ἰσχυρὴ μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου. Ἄλλοιμον, ἀγαπητέ φιλε ! Πόσο βαθεῖα νὰ σὰς κριτικάρουν, ποὺ τὸ ποιήμα σας δὲν εἶνε καλὸ. Μὲ τὸ πρῶτο κύτταγμα βλέπει κανεὶς τὸ πρῶτο-λεῖον. Μὴ βιασθεῖτε λοιπὸν νὰ μὰς βοηθεῖστέ με «ἐργασίας» σας. Διαβάστε, μεγαλῶστε, μορφωθεῖτε, κ' ἔχετε καιρὸ ὕστερα νὰ γράψετε καὶ σίγους. Πάντως οἱ σημερινοὶ σας δὲν εἶνε καλοὶ. Ἀσθεῖς καὶ πρόχειροι, μὴ ἐπιβεχόμενοι βαρυσταῖν κριτικῆν. Καὶ ἰδοὺ αὐτοί :

ΤΟ ΞΟΔΙ ΜΙΑΣ ΠΤΩΧΙΑΣ

Σ' ἓνα δρομάκι μακρινὸ καὶ στὴν ἐκκλησίᾳ τώρα τὴν ὀδη-
τῆς ἀνοῖξης μιὰ μέρα, [γυῖσαν.
κ' ἦσαν θινάμια δειλινὰ καὶ ζάτον οἱ διαβέτες
ποὺ μιὰ συνουσία διαβιάζει καὶ τοῖς μέισα τοὺς οἱ καρδιές σπαρά-
[ζων,

Τὸν δρόμο σιγὰ - σιγὰ διαβιάσαν κρατώντας μ' ἀσπροντιμένη χάσσα κ' ὅλοι βουβοὶ ἐμένανε
ἐκτὸς ἀπ' τοῦ πατὰ, ποῦταν μέσ' [τα λεικά τοῦ ῥάσα.

Κ' ἦσαν στῆ γραμμὴ δὴλ τρεῖς μακροφόρες ποὺ κρατοῦσαν τὸ ἔσδι μὰς φτωχῆς, φέρνοντάς [το ἀπ' τὴν πόλιν
ὅστις ἀπ' τῆς στέφρας καὶ [διντοῖται.

Ε. Ι. Πασχαλάκιν, Σφάκας Σπεισίας (Κρήτην). Δυστυχῶς, ἀγαπητέ φιλε, τὰ ποιήματά σας δὲν εἶνε καθόλου καλὰ. Στίχοι κοινοί, τυχαίως ἀρραβασμένοι στὸ χαρτί. Δὲν γράφετε, δυστυχῶς εἶνε εὐκόλως ἓνα καλὸ ποίημα. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ ἀληθινοὶ ποιηταὶ εἶνε ἐλάχιστοι οἱ καθὲς γάρος. Ἰδοὺ, πρὸς ἀπόδειξιν τὸν λεγόμενον μας, ἓνα ἀπὸ τὰ τρία ποιήματά σας :

ΤΟ ΗΛΙΟΒΑΣΙΛΕΥΜΑ

Αἱ ἐργασίαι παίνονται, οἱ ῥόδοι πλημμυρίζουν, κ' οἱ ἀνθρώποι τῆς ἔσσης στὰ ἀπῖτια τὸν γυροῦν.
Ἐκεῖ ἔρχονται τοὺς κόπους τὸν αἶμα σὺν προβάλλει
Ἄφ' ἑλκὸς ἔχετε τόσο ἐλπίσιν γὰρ τὴν ποιήν, ἀδαῖστε μὲν σί-
γους. Εἶνε καὶ αὐτὸ μιὰ μεγάλη, βεσπρία ἀπλάσις. — Ἡλ. Γιουροῦ-
κον, Πειραιά. Μὰς γράφετε καὶ οἱ σὲς στὸ φιλικὸ γράμμα ποὺ μὰς στέλνετε :

« Ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο»,

» Παρακολούθησεν ἐπὶ δύο ἔτη συνεχῶς τὰ ποιήματά, ἅπανα δημο-
σιεύετε, κατ' ὁρμήν νὰ κρίνω καὶ γὰρ μιὰ μικρὴ συλλογὴ. Σὰς ἀπο-
στέλλω λοιπὸν τὸ πρῶτον ποιήμα μου, τὸ ὁποῖον θεωρῶ ὡς δημοσιεύ-
σιμον καὶ ἐπικαιρον, κατὰ τὴν γνώμην τὸν καθηγητῶν μου, καὶ σὰς παρακαλῶ ὅπως δημοσιεύετε τοῖτο ὑπὸ τὸ πραγματικὸν ὄνομα
«Ἡλίας Γιουροῦκος».

Ἐπιτρέψτε μας, ἀγαπητέ φιλε, νὰ σὰς ποῖμε καὶ οἱ σὲς τὴν ἀλήθειαν. Οἱ στίχοι σας δὲν εἶνε καλοὶ. Οἱ κ. κ. καθηγηταὶ σας συνεπῶς δὲν ἔχουν καθόλου δικαίον νὰ σὰς λέγῃ τὸ ἀντίθετον. Ἐξοικονομεῖται ἴσως καὶ αὐτοὶ μικροὶ κῆποι τῆς ποιήσεως, τῆς θεῆς αὐτῆς τέχνης, τῆς νοητῆς στοῦς ὀλίγων, τοὺς πολὺ - πολὺ ὀλίγων. Νὰ, π.χ., τὸ πρῶτον τετραστίχον τοῦ ποιήματός σας «Πρωτομανία» :

Ἡ διαμαντένια πέτρα σου λαμπο-
[χοῖται καὶ πάλι,
καὶ μοῦ θυμίζει τὴν χαρὰ κοντὰ στὸ [περιγυῖ.

Ζεῖν' τὴν χαρὰ ποὺ μοῦδωσες μ' [αἰγυῖται τοῦ Μαῖου
ποὺν γελασμέναν τὰ παλὰ καὶ ἀ-
[μῆναι τῶν - τῶν.

Ἐκεῖνο τὸ στίχον - τοῖσιν χτυπεῖ τὸσον ἄσχημον σ' αὐτὸ ! Καὶ τροκ-
λεῖ τὴν θυμὸν μῶλον. Διαβάστε «Ἐλπίαν» ποιητῆ. Προσπαθεῖτε νὰ μπετὲ στὸ νόημα τῆς ποιήσεως. Αὐτὸ εἶνε τὸ πρῶτον, γὰρ ἔναν νέον τοῦ θέλει νὰ γράψῃ καλοὺς στίχους.

μὰς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνδεδεμένη ὑπὸ δικαϊκῶν κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γομισατό-
σημα, δὲν λαμβάνεται ἰσ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνώστες μας μὰς γράφουν δι' ἐπιθυμίαν νὰ προμηθευ-
θοῦν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομητὰ τῶν περιοδικῶν
μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἐκδοσὴν ἐπιταγῶν. Γιὰ νὰ τοὺς διευ-
κολύνουμε σχετίζοντες, τοὺς πληροφοροῦμεν διὰ δεχόμεθα τὸ ἀντίμαρ-
κον συνδρομῶν, φύλλον, βιβλίον, Ἡμερολόγιον κλπ. εἰς γομισατό-
σημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα, ἀσθεῖς τῆς τιμῆς.

Σ. π.ρ. Γαβριλάν. Ἐνταῦθα. Τὸ λέει διήγημα αὐτὸ : «Ὀχι, πρὸς Θεοῦ,
δὲν εἶνε τέτοιο. Τότε τί εἶνε, θά πῃτε. Ἐξομῶ καὶ μεῖς ! Γι' αὐτὸ τὸ δημο-
σεύουμε κ' ἂς τοῦ δώσει καθένας τ' ὄνομα ποὺ νομίζει πῶς κατ' ἀλλοῦ γι' αὐ-
τὸ. Ἦγουν : Σκητὴ τοῦ Δρόμου, Ἐρωτικὸν Δράμα, Πεδὸν Ἐπος, κλπ. κλπ.
Ἰδοὺ τώρα καὶ τὸ λεγόμενον :

ΜΙΑ ΣΚΑΗΡΑ ΑΙΚΣ

« Ἀχ, ἄχ, τί εὐτυχία νὰ τὴν σπινθίσω στὸν Ἑθνικὸ Κήπον, τὸν κι-
νὸς λεγόμενον Ἀναγθορῶν ! Λέγει ἄχ ! Καὶ ἐκίνη δὲν ἐκσεστῶντο
οὔτε ἐν ὧ καὶ ἄλμυρον. Σελήνῃ νεανῆς !... »

— Μενδιά, τῆς λέω, μενδιά ἔγω εἰς τὸν λυθμένα τῆς καρδιάς ὀδοῦ-
ζον ἀνὸς Βεζουβιον. Μὲ ἐκάρσατε παρφόρος καὶ παραφόρος, μεντιά !

Καὶ ἀπὸ τῆς με κραγῶν ἡ λυσάλα :

— Ὀδὸν, νὰ γαθῆς, βασιλῆα, κασιδέαρη, ἐνηγοραλαίε !

Ἐτ' ἀναλαμβάνω μανιασῶς :

— Μενδιά, μενδιά νὰ με τηραγνίζετε. Ὁ ἔρος χρόνια δὲν λαβάνη

ἐπὶ πῶν καὶ δὲν σβήνεται μὲ σθεστικὴν ἡ λέκας σὲ ἡγαπῶ. Ζητῆτε ἀ-
θλία ἄτακτος νὰ με ἐξοθεῖστέ ὡς ὀβελίαν !

Καὶ αὐτὴ με ἀπαντᾷ :

— Συγχαίμεν ἡγάς εἰς ἀποχοιτίριον !

— Ἀπλάδι, μενδιά ! Ἐγὼ δὲν ἠσθάνην κόφισμον, περικαλῶ.

— Ἦταγε, σὲ λέγω, εἰς μοναστήριον, εὐζωνόριον τῆς ἀναγθορῆς
συμφορῆς !

Τότε — καὶ τί δὲν κατασχεβάζῃ ἡ ἀπαγοιτήτης ! — τότε οἱ τῶλας ἐ-
ξήγον ῥεθολόγιον καὶ τῆς ἐκσεσκῶνται τὸν ἀχρίον ἐν κέραιον διὰ
περοβολισμοῦ !

— Ἀχ ! ἐνέφθισεν καὶ ἔξαπλόδη χαρὴ ἡ σχιαι... »

Καὶ ἐγὼ τώρα, κίριε συνάδτα, ἐθελῶ εἰς τὰς φελακάς Σινερῶν
καὶ με καταβορῶν τῆς ἡφθιο ἔνεκα οἱ ἔρωτες, χρόνια δὲν ηῆται καὶ τὰ
λιπὰ. Τάττω καὶ μὲν οἱ ἐσθῶτες τὸν φελακῶν διὰ μιὰ σκληρὰν κιμη-
λοπαρδαλίαν, κινῶς ἀπὸ ἡφθιο ἀγνίδια.

Κωνστ. Βαρδ... Πειραιά. Οἱ στίχοι ποὺ στέλνετε εἶνε σπασαεικάριον,
εἶνε παραεικαλίου. μὰ δὲν ἀποτελοῦν στὸ σύνολο τοὺς ποιήμα. Ἄν ἦσαν τέ-
τοια τὰ ποιήματά, οἱ πόλιν ποτὲ Νικόλως οἱ Κλεάνθης Ἀναλυτῆς κ' οἱ Ἡ-
λίας, ποὺ βγάζει τὴν «Ἐσπερίαν» τῆς «Ἐπιμελείας», θὰ ἦσαν σήμερα Ἀκαδη-
μαϊκοί. Ἀλλὰ δὲν εἶνε... ἂν καὶ ὑπάρκουν στὴν Ἀκαδημία καὶ τινες Νικόλοι
— μὲ τὸ σπασαειο ! Ἰδοὺ τώρα καὶ τὸ... τὸ ποιήμα σας — κατ' ἐξομῆσιμον :

Εἰς ΠΑΡΑΣΤΡΑΤΗΜΕΝΗΝ

Παραπολὸν πηγάινει εἰς τὰ [πυλινεῖ,
χωρὶς τὸν γονεὺν σου τὸν τρώον
πίνεις εἰς τὰ καυτὰ ὕδριν Φῆξ
καὶ ἔλαβες τὸν κακὸν δόσιον.
Ἐάν με ἐνιμνεύσω θὰ ἔξινες τι-
[μία

δὲν θὰ ἦσο κόρη τὸν περιττόν,
δὲν θὰ σὲ συνελάνθαν ἡ ἀντινο-
[μία,

δὲν θὰ ἐνίεναι στὴ Πηνελόπεια κόρη
Ἰτὸν κινάτον.

Καὶ ἔτσι μαζὺ ἐνομῶν
νομῶς διὰ τοῦ ἱερέως στεφανω-
[μένον
θὰ ἐξοικωμένη εἰς τὸ αὐτὸ προσ-
[γεφάδιον

καὶ δὲν θὰ ἔξοδεις τῆς τιμῆς τὸ
[γεφάδιον.

Διότι ἡ τιμὴ δὲν ἔχει τιμὴν,
καὶ τὰ λοιπὰ, δεσποινὴς Φρόσος, ἀ-
[μῆν !

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ

Λοσιόν

Πούδρες

Κρέμες

Αρώματα

“RADIUM”

Γάλα

Ἀντιφρελίδ
Καθοδάρσιον
Σουλφοφάρσιον

Εἶνε ἀθῶα καὶ φρέσκα. Παρασκευάζονται εἰδικῶς
γιὰ τὸ κλίμα μας καὶ ἰδιαίτερος διὰ ξηρὸ καὶ λι-
παρὸ δέρμα.

Πώλησις καὶ ὁδηγία εἰς τὸ Ἰνστιτούτον τῆς ἱατροῦ

ΧΡ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΟΥ

ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗ ΣΕΡΒΙΑΣ. Ἀριθ. 8.—Τηλ. 21566